

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РІВНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ЖІНОК У СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРІ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ СУСПІЛЬСТВА

**Предчук О.А., здобувачка вищої освіти групи МЕН 2/3
Миколаївський національний аграрний університет**

Сучасний темп життя, з його безперевним, швидким розвитком, вимагає від людини прогресивних поглядів на застарілі гендерні стереотипи. Як відомо рівність є основою демократичного суспільства, яке прагне соціальної справедливості та повноціної поваги до можливостей громадянина. Це поняття включає в себе паритетне ставлення як до жінок так і чоловіків, які мають змогу володіти рівними правами та обов'язками в усіх сферах життєдіяльності.

Перед соціумом постає питання розвитку, трансформації і зміцнення статусних позицій різних соціальних груп та категорій населення, а гендерні перетворення досягають свого масового розквіту. Особливо помітно ці зрушення повинні впливати на соціально-економічні взаємовідносини, на рівень життя населення та соціальний захист [1].

Наразі світова історія переживає момент активного розвитку процесу відстоювання права жінок у соціально-економічній сфері. Європейська комісія з прав людини приділяє велику увагу досягненню гендерного балансу. Стратегія ЄС, у сфері зайнятості, включає в себе підвищення направлення діяльності жінок, зменшення рівня їх безробіття, скорочення сегрегації на ринку праці й рівну оплату за однакову трудову діяльність. Важливе місце займає політика узгодження між роботою і сімейним життям жінок і чоловіків, особливо шляхом створення служб, які опікуються дітьми і утриманцями [2].

Україна дотримується міжнародних вимог щодо рівноправності громадян за статевою ознакою. Основною проблемою є наділення жінок повноваженнями і більш широкими можливостями в різних сферах розвитку суспільства, а також залучення чоловіків до процесу досягнення цієї мети. На

виконання міжнародних зобов'язань парламентом нашої країни прийнято Закон України «Про забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків» метою якого є досягнення паритетного становища у соціальній, економічній та інших сферах життєдіяльності суспільства [3].

Поширення пандемії COVID-19 внесло свої корективи у різні соціально-економічні аспекти життя сучасного суспільства. Не виключенням стало і гендерне питання зайнятості населення. Під час локдауну різко зросла частка економічно-неактивних чоловіків – з 11% до 24%. Частка жінок того ж статусу до карантину була значно вищою, у першу чергу за рахунок домогосподарок і тих, хто перебуває у декретній відпустці (29%); наразі вона теж зросла, але не так стрімко (до 35%). Дана ситуація у нашій країні склалася через те, що до традиційно «жіночих» галузей можна віднести такі як медицина, освіта, роздрібна торгівля, що продовжували функціонувати у період обмежень (в т.ч. освіта - дистанційно). Серед «чоловічих» професій – транспортна галузь, яка була практично повністю зупинена в березні-травні 2020 р. Деякі сім'ї повністю опинилися на утриманні жінок, які зберегли роботу. Незважаючи на те, що чоловіки більше постраждали від економічної кризи в плані втрати роботи або заробітку, на жінок лягло істотне додаткове навантаження, адже більшість із них продовжили працювати, при цьому виконуючи ще більше домашніх обов'язків, у тому числі з догляду за дітьми [4].

Отже, сучасний темп життя вимагає ще швидшої зміни застарілих стереотипів, яка спрямована на забезпечення рівних можливостей жінок у соціально-економічній сфері, що на сьогодні є надзвичайно важливою для ефективного функціонування демократичного суспільства. Практика гендерної рівності є поширеною у різних країнах Старого Світу. Європейська Комісія приділяє велику увагу досягненню балансу між чоловічим та жіночим рівноправ'ям. Необхідність дотримання гендерної рівності, як однієї з передумов забезпечення стабільного правового, політичного та соціально-економічного розвитку, що базується на засадах демократії, є надзвичайно вагомим для українського суспільства.

Список використаних джерел

1. Гендер і гендерна рівність: основні поняття та концепції: сайт. URL: chrome-extension://mhjfbmdgcfjbbpaeojofohoefgiehjai/index.html (дата звернення: 02.04.2021).
2. Кисельова О. Гендерна політика Європейського союзу/ Аналітична доповідь: сайт. URL: chrome-extension://mhjfbmdgcfjbbpaeojofohoefgiehjai/index.html (дата звернення: 02.04.2021).
3. Уварова О. О. Права жінок та гендерна рівність/ Навчальний посібник: УДК 340.115:305. Видавництво «ФОП Голембовська О. О.», оформлення, 2018. сайт. URL: chrome-extension://mhjfbmdgcfjbbpaeojofohoefgiehjai/index.html (дата звернення: 02.04.2021).
4. Ринок праці України, гендерна нерівність та трудова міграція: досвід карантину/ Економічна правда: електрон. наук. фахове вид. 2021. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2021/01/15/670012> (дата звернення: 02.04.2021).

Науковий керівник - Крилова І.Г., канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ТРУДОВА МІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ НАСЛІДКИ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

**Пятачук А.С., здобувач вищої освіти групи Б 3/2
Миколаївський національний аграрний університет**

Трудова міграція в Україні, яка на сьогодні набула великих обсягів та мають тенденцію до зростання, стає все більш вагомим фактором соціально-економічного розвитку в Україні, яка впливає як на робочу силу та ринок праці, так і на національну економіку в цілому. Саме зростання обсягів міграції